

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1541. usque ad annum 1546

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1770

VD18 90118510

§. 67. Epistola Facultatis ad Abbatissam Fontis Ebraldi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66615](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66615)

Sæcul. XVI ca apud S. Mathurinum congregata
A. C. 1542. quosdam libros partim Latinos, partim
Gallicos, cum ad eam essent delati,
damnavit. Hos inter præprimis erant
duo, quorum prior ita inscribatur:
Summa totius Scripturæ sacræ tam veteris,
quam novi Testamenti: alteri hic præfige-
batur titulus: *Decem Dei Verba, seu Præ-*
cepta, in quo tamen libro nulla facta e-
rat mentio de Sacramentis, & de præ-
ceptis Ecclesiæ, unde ea, quæ ibi di-
cuntur, nullatenus consona erant ver-
bis hisce in fine appositis: *Si vis ad vi-*
tam ingredi, serva mandata. Quapropter
censuit Facultas, quod præfati libri ho-
minum simplicium animos inducant ad
varios errores, maxime vero ad magnum
Ecclesiasticæ potestatis, istiusque præce-
ptorum contemptum, atque ideo illi sint
supprimendi. Præter hunc librum
Gallice redditum *de decem Dei Verbis,* cu-
jus supra meminimus, etiam Facultas
aliud libellum ex Latino in Gallicum
idioma versum damnavit, cui titulus:
Hic succincte continentur ea omnia, quæ
sacræ Literæ nos docent. Omnes igitur
hosce libros divulgari prohibuit Facul-
tas.

§. LXVII.

Epistola Facultatis ad Abbatissam
Fontis Ebraldi.

Die

Die secunda mensis Maji eadem Facultas respondit ad propositiones, quas Abbatissa Fontis Ebraldi ante aliquod tempus Facultati examinandas tradiderat. Erant hæc propositiones numero quinque his verbis conceptæ:

I. *Prælati ac Superior conscientie suæ satisfaciunt, si gregis sui regimen Pastori committit, qui nil amplius calet, quam rem divinam peragere, & absolutionem impertiri.*

II. *Nullum datur peccatum mortale absque plena deliberatione.* III. *Nullum datur peccatum lethale sine plena libertate.* IV. *Beatissima Virgo pœnæ maledictionis erat obnoxia.* V. *Nostra satisfactio est ex parte a Deo.*

Ad hasce propositiones Facultas hunc in modum Abbatissæ respondit:

„ Ut vestris satisfaceremus desideriis,
 „ præfatas propositiones toto illo tempore,
 „ quantum argumenti gravitas exigebat, inspeximus atque examinavimus,
 „ nunc vero nobis videtur prima propositio falsa, scandalosa, nec non hierarchico Ecclesiæ ordini injuriosa:
 „ Altera vero æque ac tertia vera est; nullum enim peccatum est lethale, nisi sit voluntarium, secunda tamen de plena intelligi debet deliberatione, quæ vel tum habetur, vel saltem haberi oporteret, & re ipsa non habetur.
 „ Quarta pariter veritati consonat, quinta autem eo sensu intelligenda venit,
 „ ut

Sæcul. XVI.
 A.C. 1542.

Argent. t. 2.
 p. 133.

sh. 10. 2002
 2. 1. 1. 2.

Die

Sæcul. XVI., ut, quamvis Deus sit totum nostrum
 A.C. 1542. „ bonum, & principalis nostra satisfac-
 „ tio, nec tamen velit solus pias no-
 „ stras actiones efficere, sed exigat a no-
 „ bis, ut & nos cum illo operemur, un-
 „ de hæc propositio non nisi in hoc sen-
 „ su veritati congruit.,

§. LXVIII.

*Sanctus Ignatius Ordinis sui Con-
stitutiones exhibens.*

*Bouh. vie de
S. Ign. l. 3.*

Hoc item anno S. Ignatius Jesuitarum
 Constitutiones, quas ipse condide-
 rat, publici juris fecit. Elucet ex illis,
 quod ipse nil antiquius habuerit, nisi ut
 ejus Socii vitæ suæ dies partim in con-
 templativæ, partim activæ vitæ actioni-
 bus transigerent; hinc enim illis, ut
 primæ huic vivendi rationi satisfacere-
 rent, præter quotidianam intimorum
 animi recessuum perscrutationem, sacro-
 rum librorum lectionem, ac frequentem
 Sacramentorum usum præscripsit etiam
 internam precationem, quam *orationem
 mentalem* vocant, nec non sacras com-
 mentationes, atque divinæ præsentis
 studium: ad activæ vero, ut appellant,
 vitæ exercitationes suis ea omnia injun-
 xit, quæ ad proximi salutem ac sancti-
 tatem conferre possent, inter quæ præ-
 cipue illis præcepit, ut de rebus divi-
 nis ad populum dicerent, pueritiam fi-
 dei